

Evangelí de la festa de sant Andreu, apòstol

Evangelí i comentari de la festa de sant Andreu, apòstol. “Ells immediatament deixaren les xarxes i el van seguir”. La vida de sant Andreu no fou com ell l'esperava, com ell la preveia: fou molt més feliç. Això mateix ens podria passar a nosaltres si ens decidim a seguir el Senyor a fons, sense voler controlar-ho tot i sense decidir nosaltres el final.

Evangelí (*Mt* 4, 18-22)

Tot caminant vora el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i el seu germà Andreu, que tiraven les xarxes a l'aigua. Eren pescadors. Jesús els diu:

—Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes.

Ells immediatament deixaren les xarxes i el van seguir.

Una mica més enllà veié altres dos germans, Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca amb Zebedeu, el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els va cridar. Ells immediatament deixaren la barca i el pare i el van seguir.

.....

Comentari

El dia havia començat com qualsevol. Andreu, juntament amb el seu germà

i altres col·legues pescadors, estaven immersos en l'esgotadora feina que portava el manteniment a les seves famílies. Estaven, com sempre, tirant les xarxes al mar, tot esperant que els peixos hi entressin. Aquesta vegada, però, la història, que havia començat igual que cada dia, acabà d'una manera força diferent.

Allà, a la feina, enmig del mar de Galilea, Andreu va rebre una crida atractiva i alhora incerta: Jesús va passar i el va convidar a ésser pescador d'homes. Sense més detalls, sense més especificacions. No li va dir ni com seria la seva vida, ni com seria la seva mort. El Senyor li va demanar que estigués al seu costat, i de mica en mica, a la calor de l'amor del seu Cor, el va anar forjant perquè fos capaç també de compartir-ne el destí.

Així va acabar la història: sant Andreu abraçant amb desig ardent la

mateixa Creu del Mestre. Res proper al que anys abans, al mar de Galilea, el jove pescador hauria pogut calcular.

Considerar així, en perspectiva, la vida de sant Andreu, des de la seva crida fins a la mort a la creu, ens pot ajudar a aprofundir en la consciència que els plans de Déu estan perfectament alineats amb el nostre desig de felicitat. Segurament, si aquell dia de pesca Jesús li hagués anunciat a Andreu que moriria en una creu, aquell home hauria defallit. Tanmateix, a la tornada dels anys ens el trobem audaç i enamorat, desitjós d'abraçar aquesta font de dolor, que per a ell era font de felicitat, com reflecteix el meravellós testimoni que ens va quedar amb el seu himne davant de la creu.

Els plans de Déu estan perfectament alineats amb el nostre desig de felicitat, dèiem. Tanmateix,

l'experiència dels apòstols ens ensenya que perquè aquesta felicitat s'acompleixi cal que ens abandonem de debò en el Senyor i deixem de forçar-lo a escriure la història com a nosaltres ens sembla. La vida de sant Andreu no fou com ell l'esperava, com ell la preveia: fou molt més feliç.

Això mateix ens podria passar a nosaltres, si ens decidim a seguir el Senyor a fons, sense voler controlar-ho tot i sense decidir nosaltres el final. Si seguim Jesús, la nostra vida no serà com l'albirem: serà molt millor. Fins i tot encara que succeeixin coses que ens semblen impensables, encara que el Senyor ens demani coses que ara mateix ens semblen desgavellades.

Déu sempre compleix les seves promeses, i a nosaltres ens ha promès que farem obres l'abast de les quals no podem imaginar, perquè fins i tot podrem fer obres més grans

que Ell. Això requereix de la nostra part, com va fer Andreu, deixar enrere la seguretat d'allò conegut per anar a Aquell que ens estima.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Photo: Federico Burgalassi -
Pexels

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-de-la-
festa-de-sant-andreu-apostol/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-de-la-festa-de-sant-andreu-apostol/)
(15/03/2026)